Κωνσταντίνα Γκίνη, Β1

Η ιστορία του Γιάννη Αντετοκούνμπο σαν παραμύθι…

Κάποτε πριν από πολλά χρόνια σε μια μικρή γειτονιά, τα Σεπόλια, ζούσε ένας πιτσιρικάς που τον έλεγαν Γιάννη.

Ο Γιάννης ήταν ένα παιδί που αγαπούσε πολύ το ποδόσφαιρο, σε αντίθεση με τον πατέρα του ο οποίος ήταν παίκτης σε μια μικρή ομάδα μπάσκετ.

Όταν ο πατέρας του πέθανε, η μητέρα του Γιάννη του έδωσε τα παπούτσια τα οποία φορούσε στους αγώνες ο πατέρας του και του είπε να τα προσέχει. Εκείνος τα πήρε και αποφάσισε να μάθει μπάσκετ για να κάνει τον πατέρα του περήφανο. Πήγε στο πιο κοντινό γήπεδο και άρχισε να κάνει σουτ. Όταν γύρισε το βράδυ στο σπίτι, έβγαλε τα παπούτσια και τα άφησε στο μικρό μπαλκόνι. Όταν ξύπνησε όμως δεν τα βρήκε εκεί και δεν ήξερε τι να κάνει. Την ίδια μέρα η μητέρα του είχε απολυθεί από τη δουλειά της και δεν ήθελε να την στεναχωρήσει κι άλλο.

Μετά από ένα μήνα ένας προπονητής είδε τον Γιάννη και τον ρώτησε αν ήθελε να τον προπονήσει. Εκείνος, έχοντας αγαπήσει το μπάσκετ, το δέχτηκε. Στον πρώτο του αγώνα ένας «κυνηγός» ταλέντων τον είδε και θέλησε να του κάνει συμβόλαιο. Ο Γιάννης είπε ξανά ναι διότι χρειαζόταν τα χρήματα.

Ύστερα από πολλούς αγώνες ο Γιάννης είχε γίνει ο βασικός παίχτης της ομάδας. Αυτό όμως δεν άρεσε σε όλους τους συμπαίκτες του. Έτσι άρχισε μια άσχημη περίοδος για αυτόν. Δέχτηκε bullying εντός και εκτός γηπέδου. Μια μέρα ο προπονητής τους είπε: «Θα γίνει ένας διαγωνισμός στη Ρώμη και ο νικητής θα μπει στη δωδεκάδα της Εθνικής». Όλοι ενθουσιάστηκαν.

Την επόμενη εβδομάδα ξεκίνησε ο διαγωνισμός. Ο Γιάννης κατάφερε να φτάσει στον τελικό αλλά τραυματισμένος. Δεν ήξερε αν θα τα καταφέρει. Σαν από μηχανής θεός εμφανίστηκε τότε ένας κύριος που με μια μαγική κίνηση κατάφερε να τον κάνει καλά. Ο Γιάννης μπήκε μέσα στο γήπεδο. Βρέθηκε εναντίον του παιδιού που του είχε κάνει bullying. Με πολλές ντρίπλες δικής του επινόησης κατάφερε να κερδίσει. Όταν τον ρώτησαν πού αφιερώνει αυτή τη νίκη, συγκινημένος απάντησε: Στον άνθρωπο που βρισκόταν μέσα μου παρόλο που δεν ήταν δίπλα μου. Στον πατέρα μου.»

Μετά από πολλούς αγώνες κατάφερε να κερδίσει δόξα και χρήματα. Γύρισε όμως πίσω και έδωσε τα χρήματα στη μητέρα του για να μπορέσει να αναθρέψει τα τέσσερα αδέρφια του.

Όταν πια έφτασε στα 22 του χρόνια, κατάφερε να γίνει ένας σπουδαίος αθλητής που αγωνίζεται σε μια από τις καλύτερες διοργανώσεις του κόσμου.